



Иван Вазов

Майка ми

В рояка спомени свещени,
де моя дух сега се губи,
се твоят образ възделени
духът ми, майко, среща, люби.

Ти люлката ми си люляла
със песни жалостно-упойни,
над мен по цели нощи бдяла
през моите нощи безпокойни.

Под твоето крило растял съм,
наяквал съм под грижи мили,
от твойта реч и взор черпал съм
и радост, и духовни сили.

Душата ми от теб научи
да мрази, да обича страстно,
от твоята душа засучи
любов към всичко, тук прекрасно.

Ти ме роди, но ти ми даде
и светлото, що в теб блещеше,
ти и човека в мен създаде –
ти два пъти ми майка беше!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5125>]